

РЕШЕНИЕ

№ 1041

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5843** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Ц. В. Б. от [населено място], полицейски инспектор IV степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ към 03 Районно управление при СДВР, чрез адв. Д. С. К. с личен №[ЕГН] САК, против Заповед № 513з-4666 от 02.06.2022г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). Със заповедта е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца на жалбоподателката.

В жалбата се излагат съображения, че заповедта е издадена в нарушение на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и е необоснована. Иска се същата да се отмени като незаконосъобразна.

В проведеното открито съдебно заседание на 31.01.2023г. жалбоподателката редовно призован се представлява от адв. К., които поддържа жалбата. Пледира жалбата да се уважи като се отмени оспорения акт. Прави искане за присъждане на съдебни разноски, съобразно представен списък на разноските.

Ответникът по жалбата-директор на СДВР, редовно призован се представлява от юрк.Б. с пълномощно по делото. Оспорва жалбата. Пледира, че заповедта е

законосъобразна. Излага доводи за наличие на основания за налагане на дисциплинарно наказание и за доказаност на дисциплинарното нарушение. С тези доводи от съда се иска да отхвърли жалбата като неоснователна, депозира писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

По допустимостта:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 211 от ЗМВР и изхожда от адресата на индивидуалния административен акт. Оспореният акт подлежи на съдебен контрол. С оглед на това жалбата е процесуално допустима и като такава ще се разгледа по същество.

По фактите:

От кадрова справка № 513р-27645/29.03.2022 г. по описа на СДВР е видно, че инспектор Ц. Б. е назначена на работа в МВР със заповед № К - 6497/11.08.2009 г. на длъжност младши разследващ полицай в „Разследване на криминални престъпления“ на „Полицейско разследване“ към 03 РУ-СДВР. Длъжността полицейски инспектор IV степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ към 03 РУ-СДВР заема от 2017 г. Към настоящия момент, както и към момента на издаване на оспорваната заповед, заема длъжността „полицейски инспектор IV степен в „Оперативна дежурна част“ (ОДЧ) към 03 РУ-СДВР.

Производството по издаване на заповедта е образувано във връзка с постъпили първоначални данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от служител на СДВР, изнесени в докладна записка № 51 Зр-113112/30.12.2021 г. по описа на СДВР, изготвена от главен инспектор Е. Г. - началник на 01 сектор към отдел „Оперативен дежурен център“ - СДВР /ОДЦ- СДВР/.

От извършената дисциплинарна проверка е установено, че: на 29.12.2021 г. около 10.30 ч., дежурен полицейски инспектор при 03 РУ-СДВР е получил сигнал, подаден от служител на Национален осигурителен институт, за това, че в [населено място], на [улица], в сградата на НОИ е извършена кражба на сумата от 185 лв. и мобилен телефон, като е проникнато през прозорец в зала за граждани на първи етаж откъм [улица]. След извършен преглед на видеонаблюдението от служители на 03 РУ-СДВР е установено, че около 01.30 ч. неизвестно лице последователно е взломило и отключило 10/11 врати на кабинети на първи, втори и трети етаж в сградата на НОИ. От графика за дежурствата на група ОДЧ 03 РУ-СДВР, през месец декември 2021 г. е установено, че на 29.12.2021 г. дежурни полицейски служители в ОДЧ при 03 РУ-СДВР са били инспектор Ц. Б., младши експерт А. А. /оперативен дежурен/ и младши експерт С. К..

Със заповед № 513з-81/07.01.2021 г. изм. със заповед № 513 з-1669/01.03.2022 г. директора на СДВР е разпоредил извършване на проверка по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР на

изнесените данни в докладна записка.

С обобщена справка/л.19/комисията е приела, че на 29.12.2021г., жалбоподателката -Ц. Б., не е докладвала своевременно на главен оперативен дежурен при ООДЦ-СДВР, за извършена кражба в сградата на НОИ в [населено място], с което инспектор Б. виновно, не е изпълнила разпореденото в чл. 36, „При всяка промяна на оперативната обстановка в обслужваната територия, оперативният дежурен незабавно информира висшестоящото звено на оперативното дежурство" от Вътрешни правила за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР, утвърдени със заповед № 8121 з-303/17.03.2021г. на министъра на вътрешните работи. Прието е, че инспектор Б. е извършила нарушение и на раздел III, т.2, „При всяка съществена промяна на оперативната обстановка на обслужваната територия, оперативният дежурен при РУ незабавно информира главен дежурен ООДЦ-СДВР" от Процедура за ежедневна дейност на дежурен инспектор в група ОДЧ към 03 РУ-СДВР. Комисията е приела за установено, че Ц. В. Б., полицейски инспектор IV степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ към 03 Районно управление при СДВР, е извършила нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР, като тези деяния са квалифицирани от комисията, като проявена непредпазливост в служебната дейност и е предложено, на основание чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във вр. с чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, да и се наложи дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. Върху справката на 06.04.2022г. адресирана до директора на СДВР е положена резолюция: „Да“. Ц.Б. се е запознала със справката на 20.05.2022г., видно от саморъчно направено отбелязване върху същата.

Директорът на СДВР е издал заповед Заповед № 513з-4666 от 02.06.2022 г., с която е приел, че жалбоподателката на 29.12.2021 г., като не е предприела действия незабавно информира главен дежурен ООДЦ-СДВР, въпреки вменените и задължения виновно не е изпълнила разпореденото в чл.36"При всяка промяна на оперативната обстановка в обслужваната територия, оперативният дежурен незабавно информира висшестоящото звено на оперативното дежурство" от Вътрешни правила за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР, утвърдени със заповед №8121 з-303/17.03.2021г. на министъра на вътрешните работи, е проявила небрежност в служебната дейност, поради което за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. 1 във вр. с чл. 194, ал.2, т.1, предл. 2 от ЗМВР, на основание чл. 197, ал.1, т.2 от ЗМВР, на Ц.Б. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца. Посочена е форма на вина – „небрежност“. Заповедта е връчена на служителя на 03.06.2022г.

В хода на съдебното дирене, по искане на ответника, се допусна събирането на гласни доказателства. Разпитаният по делото свидетел А. А. работи на длъжност помощник оперативен дежурен в 03-РУ-СДВР. Същият твърди, че: „имам спомен за получения сигнал 29.12.2021г. На тази дата беше получен сигнал за извършена кражба в сградата на НОИ в [населено място]. Дали висшестоящото звено на оперативното дежурство е уведомено своевременно е относително. Имаше забавяне, тъй като сигналът не беше подаден, както впоследствие се оказа. Първоначално беше подаден сигнал, че в стая, където няма компютри, няма достъп до базата данни на НОИ, липсват пари за рожден ден на колежка. След като беше изпратен автопатрул и

огледна група, се установи, че има счупено стъкло, долу пред чакалнята за гражданите. Това беше на по-късен етап и за това може да се отчете като забавяне. Никъде не е нормативно изяснено кога трябва да се докладва. Когато съберем информацията, докладваме.“

Разпитаният по делото свидетел К. работи на длъжност помощник оперативен дежурен в ОЗ-РУ-СДВР, които заяви че: " в дежурната част няма представа какво се случва.. неговите задължения са да приема граждани по време на дежурство в друго помещение.. не си спомня случая“. Съдът кредитира показания на свидетелите, като ги счита за логични, обективни и взаимно кореспондиращи си.

В хода на съдебното дирене се представиха и приеха: протокол за оглед на местопроизшествие и докладни записки по ДП №227-ЗМК-2085/2021г. по описа на ОЗ-РУ-СДВР.

Така описаната фактическа обстановка се възприе от представените по делото доказателства, представляващи административната преписка по издаването на оспорваната заповед, както и от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Въз основа на нея се налагат следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на оспорения административен акт към момента на издаването му, като провери дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е същият с целта на закона. Преценявайки фактическите обстоятелства, релевантни за правния спор, както и след проверка на административния акт, съобразно критериите, визирани в чл. 146 от АПК, съдът приема жалбата за основателна. Доводите за това са следните:

Проверката относно законосъобразността на наложеното дисциплинарно наказание на първо място обхваща компетентността на органа, който го е наложил. Актът е издаден от компетентен за това административен орган. Съгласно чл. 204, т. 3 от ЗМВР във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗМВР дисциплинарното наказание "писмено предупреждение" се налага от ръководителя на структурата по чл. 37. В случая това е директорът на СДВР, който е компетентен да налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР, в качеството му на ръководна, спрямо заемащата от жалбоподателя, длъжност. С оглед на това нормативно разрешение, заповедта е издадена от директора на СДВР, който е компетентния орган и не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспорваната заповед е в предвидената от закона писмена форма и формално съдържа реквизитите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Не се налага отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 2 от АПК.

В описателната част на заповедта е посочено, че дисциплинарната отговорност на лицето е ангажирана за нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. 2 от ЗМВР. По силата на този текст дисциплинарните нарушения са: т. 1, предл. 2 - неизпълнение на заповедите и разпорежданията на министъра на

вътрешните работи.

По силата на чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР дисциплинарните наказания са – т. 2 - писмено предупреждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. 1 от ЗМВР дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ се налага за небрежност в служебната дейност.

Редът за провеждане на дисциплинарно производство е уреден в чл. 205 и сл. от ЗМВР, а съгласно чл. 215а от ЗМВР организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в МВР се уреждат с инструкция на министъра на вътрешните работи. По силата на законовата делегация е издадена Инструкция №8121з-470 от 27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи. Дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител (чл. 205, ал. 1 от ЗМВР), а съгласно чл. 205, ал. 2 от ЗМВР за изясняване на постъпилите данни дисциплинарнонаказващият орган (ДНО) може да разпорежи извършването на проверка. Съгласно разпоредбата на чл. 208 от ЗМВР при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 198-202 или по чл. 203, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, дисциплинарното производство може да започне без издаване на заповед (във вр. с чл. 207, ал. 1 от ЗМВР), като в този случай производството започва с първото действие за установяване на нарушението. Директорът на СДВР със заповед №513з-81/07.01.2022г. е разпоредил проверка по изнесеното в справка за извършени нарушения на служебната дисциплина, и това е първото действие, с което дисциплинарното производство е започнало.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 от ЗМВР предписва, че дисциплинарно наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Обжалваната заповед е издадена при съблюдаване на законовите правила, които регламентират сроковете, в рамките на които ДНО упражнява правомощието си да санкционира дисциплинарно служителите. Издадена е също така въз основа на извършена проверка и се позовава на резултатите от тази проверка. По същество органът е изпълнил вмененото му задължение регламентирано в чл. 206, ал. 1 от ЗМВР и по този начин е осигурил в пълна степен правото на защита на служителя. При това положение се приема, че не са налице процесуални нарушения, които да се преценят за съществени и като такива да послужат за самостоятелна отмяна на заповедта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

По отношение съответствието на заповедта с материално-правните разпоредби съдът приема следното:

Дисциплинарнонаказващият орган е приел, че с едно деяние, служителът е осъществил нарушение на служебната дисциплина – такова по чл. 194, ал. 2, т. 1,

предл. 2 от ЗМВР.

Основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител е виновното изпълнение на разпореденото в чл. 36 „При всяка промяна на оперативната обстановка в обслужваната територия, оперативният дежурен незабавно информира висшестоящото звено на оперативното дежурство" от „Вътрешни правила за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР”, утвърдени със заповед № 8121 з- 303/17.03.2021 г. на министъра на вътрешните работи и раздел 111, т. 2 „При всяка съществена промяна на оперативната обстановка на обслужваната територия, оперативният дежурен при РУ незабавно информира главен дежурен ООДЦ-СДВР" от Процедура за ежедневна дейност на дежурен инспектор в група ОДЧ към ОЗ РУ-СДВР, разработена във връзка със заповед № 81213-120/02.02.2018 г. на министъра на вътрешните работи, относно утвърждаване на „Вътрешни правила за организацията и реда за осъществяване на дежурство в МВР”.

Обстоятелствено вменено на жалбоподателката е непредприемане на действия за своевременно информиране главен дежурен ООДЦ-СДВР.

Видно от протокола за оглед на местопроизшествие по повод подаденият сигнал от НОИ на 29.12.2021г. същият е започнал в 11 часа и 35 минути е приключил в 12 часа и 10 минути извършен от разследващ полицай при ОЗ-РУ-СДВР. Видно от приложените аудио-файлове в 12.31ч. жалбоподателката е докладвала на главният дежурен на СДВР за произшествието 20 мин. след приключване на огледа. Не е установено кога дежурната част на ОЗ-РУ-СДВР е била уведомена за приключилите процесуални действия от оперативната група. Предвид горното, по отношение на така вмененото дисциплинарно нарушение състава на съдът приема, че същото е несъставомерно от една страна, а от друга е напълно недоказано.

Дисциплинарната отговорност се ангажира при доказано дисциплинарно нарушение, което изисква да е установено от фактическа страна деянието (действие или бездействие), от обективна страна да е доказана неговата противоправност (обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъщественото поведение), от субективна страна да е налице вина на дееца във връзка с установен правнорелевантен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. Само и единствено при установяване на всички елементи на нарушението от обективна и от субективна страна може да се приеме, че законосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на наказаното лице.

Настоящият състав следва да посочи, че освен изложеното по горе в процесния случай също неправилно е ангажирана дисциплинарната отговорност на служителя, което обосновава извод за материална незаконосъобразност на оспорваната заповед, посочена е форма на вина-"небрежност".

В съдебната практика се приема, че небрежност е налице, ако поради пренебрегване значимостта на някои от правомощията, като съвкупност от права и задължения, може да се стигне до тяхното изпълнение. От съществено значение за законосъобразността на оспорваната заповед е да се

установи, което е в тежест на ДНО, че при изпълнение на служебните задължения по длъжностна характеристика или на задълженията, вменени му съобразно заеманата длъжност със заповед/разпореждане, ЗМВР или подзаконов нормативен акт, издаден въз основа на ЗМВР, служителят е проявил небрежност. Неизпълнението на служебните задължения се състои в извършването или пропускането да бъдат извършени определени действия в кръга на службата на съответното лице. Безспорно от установените факти по делото се установи, че липсва виновно поведение от страна на жалбоподателката, както и не е налице небрежност при изпълнение на служебните и задължения.

С оглед изложеното съдът приема, че заповед Заповед № 513з-4666 от 02.06.2022г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание-„писмено предупреждение“ за срок от 3 (три) месеца, е незаконосъобразен индивидуален административен акт, който следва да се отмени в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Предвид изхода на спора жалбоподателят има право на разноски. Искането за присъждане на разноски е направено своевременно от страна на пълномощника. Придружено е и със списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Разгледано по същество същото е частично основателно. Съгласно чл. 38, ал.2 ЗА в случаите на оказана безплатно адвокатска помощ и съдействие, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение, което съдът определя. Следва да се има предвид също, че в хипотезата на [чл. 38, ал. 1, т. 3 пр. 2 от ЗА](#) адвокатът сам определя кои лица са от кръга на неговите близки, на които оказва безплатна адвокатска помощ. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по [чл. 38, ал. 1, т. 3 пр. 2 от ЗА](#), е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно [чл. 38, ал. 2 от ЗА](#) адвокатът, оказал на страната безплатна правна защита, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни адвокатът това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание [чл. 38, ал. 1, т. 3 пр. 2 от ЗА](#), като не се нуждае от доказване обстоятелството, че клиентът е близък приятел на адвоката. По делото не е представен договор между адв.К. и жалбоподателката поради което и искането за присъждане на разноски съгласно наредбата е неоснователно.

С оглед изхода на делото на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. държавна такса.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба Ц. В. Б.,полицейски инспектор IV степен (дежурен) в група „Оперативна дежурна част“ към 03 Районно управление при СДВР, чрез адв. Д. С. К. с личен № [ЕГН] САК,Заповед № 513з-4666 от 02.06.2022 г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) с която на основание чл.194, ал.2, т.1 и е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Ц. В. Б. [ЕГН] от [населено място] разноски по делото в размер на 10 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

съдия: